

[Pia Larsen]

lingskategori, vil det være en krænkelse af den enkeltes personlige frihed, hvis arbejdsgiveren skal tvinges til at videregive oplysninger af den art. Det må være op til den enkelte, om ens kollegaer skal vide, hvad man får i løn.

Afslutningsvis vil jeg sige, at vi i Venstre med de førnævnte undtagelser finder lovforslaget både for vidtgående og til dels overflødigt, igen fordi det efter vores opfattelse nu mere er et spørgsmål om holdninger end om detaljeret lovgivning. Men vi vil da gerne drøfte, skal jeg understrege, de enkelte elementer i udvalget i håb om, at vi i fællesskab kan nå frem til noget, der efter Venstres opfattelse er brugbart.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Ingen skal gå rundt i den vildfarelse og tro, at der er skabt ligestilling i dette land, og at der reelt er indført ligeløn mellem kvinder og mænd. Det passer ikke, der er stadig god grund til at gå videre med en udarbejdelse af så god en lovgivning som muligt på disse områder.

Det er jo sådan, at uligelønnen stiger i denne her tid, hvor man på arbejdsmarkedet går fra centrale lønforhandlinger og til decentrale forhandlinger. Det får mig ikke til at tale for, at man skal gå fra de decentrale forhandlinger, men det betyder, at det er helt nødvendigt at skærpe de redskaber, kvinder har, til lov om ligeløn, fordi det vil blive nødvendigt, at der bliver ført flere sager. Det er jeg ikke et øjeblik i tvivl om, i alt fald i en overgangsperiode.

Der sker jo desværre det, at mændene bedre kan få øje på hinanden, når der skal deles tillæg ud, end de kan få øje på kvinderne. Det viser al statistik klart.

Det er rigtigt, at vi er nået et stykke vej, men der er lang vej igen til den fulde ligeløn og den fulde ligestilling. Det bliver sagt, at det ikke er rigtig moderne at kæmpe for disse sager. Vi er nået langt. Nu hjælper mændene med ved opvasken, de er med til at passe børnene, og de er da også med til at få indkøb og alt sådan noget klart. Og det er godt, at vi er nået så langt. Det, der er sket de sidste 20 år, er godt.

Men så såre man har været på arbejdsmarkedet et stykke tid, så ser man lige pludselig, hvordan arbejdsmarkedet ser ud. Det er en pyramide. I pyramidens top er det stort set mænd, der sidder på alle pladserne; i midten

er der en jævn blanding, men stadig væk mest mænd; men nede i det nederste lag i pyramiden er der masser af kvinder. Og det er meget svært for dem oppe i toppen at kigge så langt ned, at de får øje på alle dem nede i bunden, når der skal uddeles puljeordninger osv. Det er altså i høj grad vigtigt, at vi får lavet nogle bedre redskaber.

Det er også i høj grad kvinderne, der bærer arbejdsløsheden. De seneste statistikker viser, at de faktisk repræsenterer ca. 56 pct. af de langtidsledige, der falder ud af dagpengesystemet. Så dér bliver kvinder også ramt hårdt.

For at fuldende billedet skal jeg nævne, at det er kvinderne, der i den offentlige sektor står først for, når der skal fyres personale. Og nu, hvor vi ser på de fyringer, der vil komme inden for banksektoren, ja, så er det også kvinderne, det går ud over.

Der er mange, der efterhånden har fået øje på dette, men det er nok desværre sådan, at man skal være en 30-35 år, før man får øjnene op for det. Det er sagt om nogle af os, der har kæmpet for denne sag gennem ganske mange år, at vi er ved at være lidt gamle og grå og har stukket piben lidt ind. Men det skal ingen tro.

Der er et gammelt ord, der siger, at med lov skal land bygges. Jeg er enig i, at man ikke kan sige: På EF-Domstolen skal kvindeland bygges. Jeg når til den helt modsatte konklusion. Vi kan ikke lade EF-Domstolen bestemme det her. Det er vigtigt at have et dansk lovgivningslag, således at disse sager om nødvendigt kan afgøres i danske retssale. Det er fuldstændig meningsløst, at der skal føres sager langt væk ved en central EF-Domstol. Derfor skal dette her skrives ind i dansk lovgivning.

Jeg håber, det ender med, at flere af de ordførere, der har været heroppe, vil indse, at det er nødvendigt, for vi bør have et bredt flertal omkring lovgivningen på dette område.

Det er blevet sagt, at hvis det er almindelig lønstatistik, Ligestillingsrådet skal have oplysninger om i ligelønssager, er det i orden, at man får dem, men hvis der er tale om små grupper, er det ikke i orden, at man får dem. Til dem vil jeg sige, at der er ingen vej udenom. Man må sige, at hvis man skal sammenligne noget, så skal man have noget at sammenligne med. Så er det ikke nok at få viden om sin egen løn, hvis man mener, at man får ulige løn, fordi man er kvinde. Man må have noget at sam-